

Bruselj, 25. november 2016
(OR. en)

14106/16

**Medinstitucionalna zadeva:
2016/0131 (COD)**

**ASILE 72
CODEC 1592
CSC 347**

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. dok. Kom.:	8742/16 ASILE 12 CODEC 619 + ADD 1
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Agenciji Evropske unije za azil in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 439/2010 – poročilo o napredku

1. Komisija je 4. maja 2016 sprejela predlog uredbe o Agenciji Evropske unije za azil¹. Cilj predloga je okrepiti vlogo Evropskega azilnega podpornega urada (EASO) in ga razviti v agencijo, ki bo spodbujala izvajanje skupnega evropskega azilnega sistema in izboljšala njegovo delovanje. Agencija je eno od orodij, ki se lahko uporabijo za učinkovito odpravo strukturnih pomanjkljivosti v skupnem evropskem azilnem sistemu, ki so se še povečale zaradi obsežnega prihoda migrantov in prosilcev za azil v EU.

¹ Dok. 8742/16 + ADD 1.

2. Podrobno preučevanje predloga s strani držav članic se je začelo na seji Delovne skupine za azil 15. junija, nadaljevalo pa 6. in 29. septembra ter 10. in 27. oktobra. Države članice so na teh sestankih zaključile prvi krog obravnave predloga, vključno s kompromisnimi predlogi predsedstva. Obravnava se je nadaljevala 4. novembra na ravni svetovalcev za PNZ. Od takrat so se svetovalci za PNZ sestali še 14. in 16. novembra, predvideni pa so še sestanki 1. in 5. decembra. Medtem ko je velika večina držav članic pozdravila splošni cilj predloga, tj. krepitev vloge EASO, je bilo že vseskozi očitno, da bo treba več njegovih vidikov podrobno preučiti in dodatno pojasniti.

3. Države članice so izrazile več pomislekov predvsem v zvezi z mehanizmom za spremljanje in ocenjevanje azilnih in sprejemnih sistemov držav članic, ki naj bi jih vzpostavila agencija (poglavje 5). Več držav članic je menilo, da bi bila vloga, ki se v zvezi s tem predlaga za predvideno agencijo, preširoka in da bi se prekrivala s pristojnostmi Komisije. Poleg tega je več držav članic menilo, da bi morale imeti pomembnejšo vlogo pri izvajanju spremljanja. To vprašanje je Strateški odbor za priseljevanje, meje in azil (SCIFA) obravnaval na seji 13. septembra, Svet PNZ pa 13. oktobra. V teh razpravah se je pokazalo, da bi večina delegacij lahko sprejela bolj omejeno vlogo agencije pri spremljanju, obenem pa je bilo poudarjeno, da bi morala ohraniti svojo prvotno vlogo zagotavljanja podpore državam članicam. Kot dober primer v tem pogledu je bila izpostavljena ocena ranljivosti iz uredbe o evropski mejni in obalni straži. Predsedstvo je zadevne določbe predloga preoblikovalo ter pri tem upoštevalo smernice, ki jih je dal zlasti Svet PNZ. O teh spremenjenih določbah zdaj razpravljajo svetovalci za PNZ. Veliko delegacij še vedno ohranja pridržke glede vprašanja spremljanja. Predsedstvo bo pozvalo Coreper, naj vprašanje spremljanja preuči na eni od prihodnjih sej.

4. Drugo vprašanje, ki je sprožilo velike pomisleke držav članic, je sistem operativne in tehnične pomoči (poglavje 6), zlasti pa napotitev podpornih skupin za azil. Države članice so se zavzele za bolj racionalizirane določbe, ki bi zagotavljale več prilagodljivosti in omogočale, da bi se lahko agencija odzivala na različne razmere, potrebe in naloge. To vprašanje je bilo obravnavano na seji SCIFA 13. septembra, predsedstvo pa je po njej zadevno poglavje preoblikovalo. V poznejših razpravah o rezervni sestavi na področju azila se je izkazalo, da se več delegacij zavzema za prilogo k tej uredbi, kjer bi določili število strokovnjakov za to sestavo, ki bi jih morala zagotoviti vsaka država članica. Ta pristop se razlikuje od predlaganega sistema, v skladu s katerim je za določanje deleža vsake države članice pristojen upravni odbor agencije. Predsedstvo je imelo dvostranske pogovore z delegacijami, kjer je skušalo doseči dogovor o takšni prilogi.
5. Dolgo so razpravljali tudi o mehanizmu, ki se sproži v primeru nesorazmernega pritiska, ko so azilni ali sprejemni sistemi držav članic izjemno hudo in izredno obremenjeni, kar bi lahko ogrozilo delovanje skupnega evropskega azilnega sistema. Velika večina držav članic je menila, da bi se morali ukrepi, ki jih mora agencija sprejeti v tem primeru, sprejeti s sklepom Sveta na podlagi predloga Komisije, ne pa z izvedbenim aktom Komisije.
6. Drugi pomisleki delegacij so se nanašali še na obveznost držav članic, da pri obravnavanju prošenj za mednarodno zaščito upoštevajo usmerjevalne dopise agencije z informacijami o državi izvora. Delegacije so opozorile še na nekatera druga vprašanja, med drugim na uporabo operativnih standardov, kazalnikov, smernic in najboljših praks, ki jih razvija agencija, obdelavo osebnih podatkov s strani agencije ter nekatere vidike njene organizacijske strukture.
7. Predsedstvo naj bi večino navedenih odprtih vprašanj rešilo do konca mandata, zato naj bi se v ta namen večkrat sestali svetovalci za PNZ.
8. Ob upoštevanju navedenega naj se Coreper in Svet seznanita s tem poročilom o napredku.